گزارش

رضوانه رضایی‌پور- الهام یوسفی
روزنامه نگار

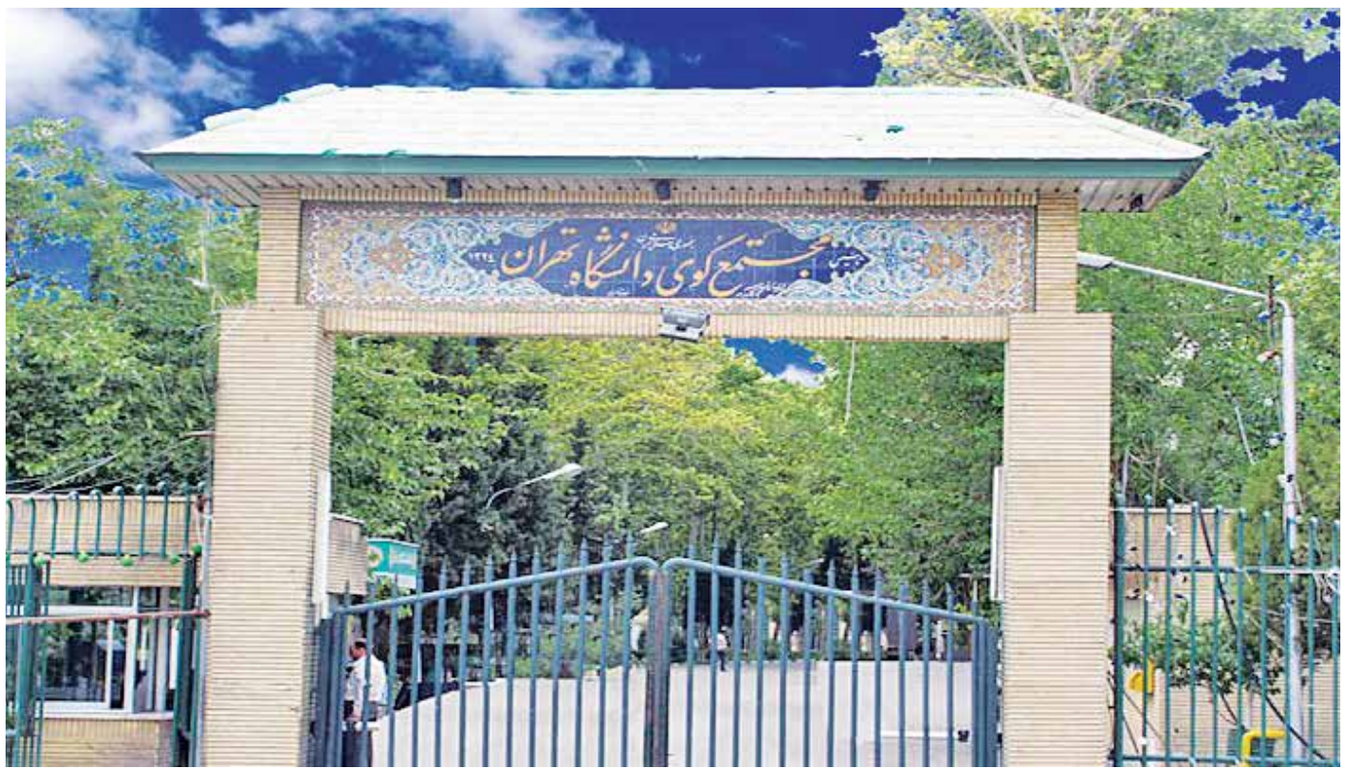

«ایران» عملکرد سازمان‌ها و رسانه‌ها در پرونده قتل امیرآباد را بررسی می کند

پیگیری سطح بالای یک پرونده جنایی

قتل «امیرمحمد خالقی درمیان» دانشجوی نخبه دانشگاه تهران به‌دست زورگیران خشن چند بُعد یافت. بُعد اول و مهم‌تر از دیگر ابعاد، از دست رفتن یک جوان بااستعداد و باآینده بود که از یک استان کمتربرخوردار به تهران آمده بود تا آینده بهتری را بسازد.

وزیر علوم در گفت‌وگو با «ایران» پس از عذرخواهی از جامعه دانشگاهی و خانواده این دانشجو، به نامه‌نگاری‌های چندین مرحله‌ای به دستگاه‌های مختلف برای تأمین امنیت خیابان محل حادثه اشاره کرد. حسین سیمایی صراف اشاره کرد که آخرین نامه‌نگاری مربوط به دو ماه قبل بوده است، اما دستگاه‌ها حتی نصب یک نورافکن برای نورتاباندن به آن خیابان تاریک، نصب یک دوربین برای ضبط رویدادها و احداث کیوسک پلیس برای امنیت دانشجویان را پیگیری نکردند.

با همه این‌ها درست چند ساعت پس از وقوع این رویداد همه دستگاه‌های مسئول در عالی‌ترین سطح به میدان آمدند. به میدان آمدن دستگاه‌ها به گونه‌ای بود که حتی می‌توان از «پیگیری ملی یک پرونده جنایی» سخن گفت. اکنون همه طرف‌های ماجرا، اعم از مسئولان انتظامی، قضایی، مدیران دانشگاه تهران و وزارت علوم و البته دانشجویان دانشگاه تهران قتل جنایی امیرمحمد خالقی را بطور جدی مورد پیگیری قرار می دهند.

فرمانده کل فراجا سردار رادان، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری، دادستان تهران و سخنگوی قوه قضائیه، سخنگوی دولت، کمیسیون آموزش مجلس شورای اسلامی و درنهایت شخص رئیس‌جمهوری مسعود پزشکیان نسبت به این رویداد به سرعت واکنش نشان دادند. واکنش پزشکیان از نوع حکم و تأکیدی محکم به وزیر علوم بود. حسین سیمایی صراف در گفت‌وگو با «ایران» اعلام کرد که بنا به حکم و تأکید پزشکیان، این مسأله باید درون دانشگاه حل شود و مطلقاً نباید به بیرون از آن تسری یابد و در این زمینه هیچ مماشاتی درکار نخواهد بود. وزیر علوم حتی از تشکیل پرونده قضایی برای افرادی خبر داد که تلاش داشتند این پرونده قضایی و جنایی و واکنش توأم با احساسات دانشجویان را به امری غیرجنایی تبدیل کنند.

دومین بُعد مثبت ماجرا، واکنش‌های بموقع رسانه‌های داخلی بوده است. برخی از رسانه‌های داخلی به‌سرعت نسبت به این مسأله واکنش نشان دادند، همه ابعاد ماجرا را بررسی کردند، با همه مسئولان و همه طرف‌های درگیر پرونده، از پلیس و خانواده امیرمحمد تا دانشجویان و دوستان او و دیگر افراد دخیل در ماجرا، از جمله در وزارت علوم گفت‌وگو کردند. این گفت‌وگوها و گزارش‌ها (به عنوان مثال آنچه در شماره روز گذشته روزنامه ایران منتشر شد) با این هدف انجام شد تا تصویری دقیق‌تر و دربرگیرنده ابعاد بیشتری از این اتفاق را ارائه دهد.

در این صورت مخاطبان این رسانه‌ها (از جمله روزنامه ایران) با اطلاع از ابعاد حادثه، درباره زمینه‌های وقوع آن هم اطلاعات کسب کرده و در ادامه درخواهند یافت که برای جلوگیری از تکرار این ماجرا و تأمین امنیت دانشجویان قرار است چه کاری انجام شود. این نگاه و این نوع پردازش و تحلیل ماجرا، به قول وزیر علوم با این هدف ضمنی انجام شد که این واقعه در بعد جنایی، قضایی، دانشگاهی و اداری خود باقی بماند و ابعاد دیگری به آن اضافه نشود، ابعادی که اساساً ارتباطی با اصل پرونده و جان‌باختن «امیرمحمد خالقی درمیان» دانشجوی نخبه رشته کسب‌وکار ندارد.

از جمله این ابعاد غیرمرتبط با این پرونده و این ماجرا، می‌تواند غیردانشگاهی کردن یا سیاسی کردن آن باشد. تلاش برخی رسانه‌های خارج‌نشین و برخی در شبکه‌های اجتماعی ناظر بر همین بود، تلاشی که البته با هوشیاری دانشجویان و همت مدیران سطوح عالی، در ریاست‌جمهوری، وزارت علوم و قوه قضائیه ناکام ماند.

هرچند برخی شواهد - از جمله آنچه وزیر علوم به آن اشاره کرد - حکایت از آن داشت که برخی در داخل، همراستا با جریان‌های ضدملی در خارج، بی‌میل نبودند که اضطراب و التهاب دانشجویان به‌خاطر قتل همکلاسی‌شان، اتفاقاً به خیابان‌های اطراف دانشگاه سرایت کند، اما سرایت نکرد و این سرایت نکردن، نه اتفاقی خودبه‌خودی و بدون علت، بلکه ناشی از دو چیز بوده است؛ ورود همه‌جانبه و در سطوح عالی مسئولان ملی به این پرونده جنایی و دیگری، عملکرد مبتنی بر منابع ملی و اقتضای نیازهای واقعی دانشجویان از سوی رسانه‌ها. طعن و ریشخندهای احتمالی به رسانه‌ها یا مدیران فقط می‌تواند از سوی کسانی باشد که در تحقق هدف خود ناکام مانده‌اند. اما حالا، آنچه در دانشگاه تهران رخ داد و وقایع پس از آن، فرازها و نشیب‌هایش درسی مهم در خود داشت.

این درس این است: نگاه ملی و برخورد ملی که توأم با دغدغه آینده‌نگرانه ملی باشد، می‌تواند مانع بزرگ‌تر شدن بحران‌ها شود. این اتفاق نشان داد که به قول سعدی، می‌توان سرچشمه را به بیل گرفت تا نرسد زمانی که حتی با پیل نتوان جلوی آن را گرفت و البته درس بزرگ‌تر برای دستگاه‌های اداری و نامه‌نگاری‌های بی‌حاصل است که آیا در نظام اداری ما تغییر درخوری اتفاق می‌افتد که در آینده هر دستگاه بهنگام و به‌روز به وظایف خود عمل کند.

موضع‌گیری بموقع مانع سوءاستفاده از حادثه شد

یادداشت ۱

غلامرضا ظریفیان
مدیرپیشین وزارت علوم

در حادثه تلخ درگذشت دانشجوی دانشگاه تهران که از سوی زورگیران به قتل رسید، هم رسانه های داخلی، هم دولت و هم دیگر نهادها با ورود بموقع و موضع‌گیری درست عملکرد قابل قبولی داشتند. وزیر علوم به‌سرعت وارد این موضوع شد و مسئولان دانشگاه تهران نیز حضور جدی و فعال داشتند و پیگیری‌های لازم انجام شد. برخی از رسانه‌های داخلی نیز مرجعیت اطلاع‌رسانی خود را حفظ کردند. اما متأسفانه ما از دیرباز با پدیده‌ای مواجه هستیم به نام نیروهای غیرمسئول؛ دیدیم که در این حادثه نیز وزیر علوم، تحقیقات و فناوری در نشست خبری روز گذشته خود در دانشگاه تهران، با ادبیاتی روشن از این مسأله انتقاد کرد و خواستار مدیریت این مسأله از سوی نهادهای ذی ربط شد. این مسأله از این رو اهمیت دارد که به هر حال حادثه تلخی در کوی دانشگاه رخ داده است. کوی دانشگاه تهران در امیرآباد نیز به دلیل اهمیت ویژه‌ای که در جامعه دارد، بسیار مورد توجه مردم و رسانه‌هاست. اگر اتفاقی مرتبط با دانشگاه در کوی دانشگاه رخ بدهد ابعاد آن خیلی متفاوت‌تر از دیگر اتفاقات جامعه یا حتی دیگر اتفاقات در دیگر دانشگاه‌ها خواهد بود. به همین دلیل است که دیدیم این پرونده که پرونده‌ای جنایی و قتل ناشی از زورگیری خشن بود، به‌سرعت بازتاب زیادی پیدا کرد و علاوه بر دانشجویان کاربران در شبکه‌های اجتماعی یا مدیران هم به‌سرعت نسبت به این قضیه واکنش نشان دادند.

مسأله این است که همه، اعم از خانواده‌ها، جامعه، مسئولان دولتی و قضایی و مهم‌تر از همه خود دانشجویان، همه اینها خواهان دانشگاه امن هستند. امن بودن دانشگاه و محیط های اطراف آن خواسته مهم و بحق دانشجویان است. زیرا دانشگاه محل کسب علم و تحصیل است و اگر امنیت نداشته باشد، تولید علم از دانشگاه حاصل نخواهد شد. بنابراین انتظار می‌رود هرچه سریع‌تر مسببین این حادثه ناگوار شناسایی شوند.

درعین شناسایی عاملان این جنایت، باید ریشه‌های گسترش این جرم هم شناسایی شود. یعنی مشخص شود که آیا این زورگیری منتهی به قتل، حاصل فقر بوده یا حاصل اختلاف طبقاتی یا نبود قوانین بازدارنده در این زمینه. به تعبیری باید مشخص شود چه عواملی زمینه این حادثه را فراهم کرده و عناصر این رخداد شناسایی شود تا از تکرار آنها جلوگیری شود. به عبارت دیگر مسأله فقط برخورد با عاملان این جنایت نیست، بلکه باید از تکرار موارد مشابه هم جلوگیری کرد. به طور خلاصه، همه مسئولان، اعم از قضایی، فراجا و دولت باید با اقدام بموقع و ریشه‌یابی ابعاد ماجرا، اجازه ندهند از بیرون کشور به آن دامن بزنند. بنابراین می‌توان با ورود به‌موقع و موضع‌گیری درست مانع سوءاستفاده دیگران در ایجاد بحران برای دولت و ناامنی در دانشگاه شد.

اعتماد به رسانه، سرمایه اجتماعی ایجاد می‌کند

یادداشت ۲

سعید آجرلو
فعال رسانه‌ای اصولگرا

انکار کردنی نیست که چنین حوادثی در هر جامعه‌ای احتمال وقوع دارد و تنها نوع مواجهه با آن است که می‌تواند متفاوت باشد. چنانکه در دو روز گذشته شاهد بودیم که قوا و نهادهای مختلف با توجه به سوابق تاریخی رخدادهایی که جامعه دانشجویی را متأثر ساخته بود؛ مواجهه قابل دفاع‌تری با این حادثه نشان دادند. عذرخواهی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری، استعفای دو مسئول دانشگاهی، پیگیری جدی مسأله از سوی قوه قضائیه و برقراری کیوسک نیروی انتظامی و دوربین در محل مورد بحث، اقدامات درستی بودند که انجام شدند. با این حال همچنان می‌توان نکات منفی و مثبتی را درباره مسأله مورد توجه قرار داد. از جمله آنکه به نظر می‌رسد درباره کوی دانشگاه که دارای پیشینه سیاسی - اجتماعی خاصی است و بارها دانشجویان نسبت به امنیت آن هشدار داده بودند، در ادوار مختلف سهل‌انگاری شده است. این در حالی است که طی سال‌ها رؤسای دانشگاه تهران و مسئولان کوی فرصت داشتند با کمک شهرداری، نیروی انتظامی و دیگر نهادها مسأله را حل کنند. نکته دیگر اینکه در همین حادثه اخیر برخی ناپختگی‌ها و کم دقتی‌ها در نوع موضع‌گیری مسئولان دانشگاهی دیده شد. کما اینکه دلیلی برای پیوند دادن این حادثه با وقایع کوی در اواخر دهه ۱۳۷۰ وجود نداشت.

با این همه نقطه قوت آنچه در مواجهه با حادثه تلخ کوی انجام شد را باید در نوع خبررسانی رسانه‌های داخل کشور نیز جست وجو کرد. اینکه رسانه‌ها درگیر خودسانسوری نشدند و به واقعیت، چنان که بود پرداختند قابل توجه بود. اعتماد به رسانه و فضا دادن به آن پذیرش این واقعیت که دیگر رسانه عین سیاست و جامعه است و می‌تواند با ایجاد اعتماد به حل مسائل و بحران‌ها کمک کند تغییر چشمگیری است که در حال تحقق یافتن است. از درون اعتماد به رسانه داخلی، اعتماد و سرمایه اجتماعی بیرون می‌آید و عرصه بر ترکتازی رسانه‌های اپوزیسیون که اغلب با قلب واقعیت به دنبال تنش‌آفرینی هستند، تنگ می‌شود.

همه نسبت به جرم «زورگیری» غفلت کردند

یادداشت ۳

کامبیز نوروزی
حقوقدان و فعال رسانه‌ای

خبر تلخ قتل دانشجوی دانشگاه تهران ابتدا در فضای مجازی منتشر شد و متأسفانه این بار نیز فضای مجازی از رسانه‌ها جلوتر بود. دولت و قوه قضائیه به سرعت موضع گرفتند و نسبت به این اتفاق تلخ واکنش نشان دادند.

اما این واکنش بیشتر به دلیل ابعاد سیاسی حادثه بود. زیرا مقتول، دانشجو بود و این نگرانی وجود داشت که شاهد واکنش‌های مشکل ساز باشیم. با این حال هم در واکنش رسانه‌ها و هم مقامات مسئول نوعی غفلت مشاهده می‌شود و آن غفلت درباره مسأله «زورگیری» است.

موضوع زورگیری در شهر تهران منحصر به این دانشجوی بی‌گناه جوان نیست و براساس گزارش‌های رسمی، روزانه ۲۰۰ مورد «موبایل قاپی» و زورگیری اتفاق می‌افتد. بنابراین مسأله زورگیری فراتر و مهم‌تر از همین یک مورد است.

آنچه رسانه‌ها و مطبوعات نسبت به پرداختن به آن غفلت کردند، این است که چرا و چگونه چنین جرم خشن و جسورانه‌ای در مرکز کشور رواج پیدا کرده است؟ ضرورت دارد مقام‌ها و نهادهای مربوطه راهکارهای پیشگیری از این جرم را ارائه دهند. این اتفاق از آن دسته وقایعی است که باید اساس آنها ریشه‌یابی شود.

رسانه‌ها زمینه رفع نگرانی جامعه را فراهم می‌کنند

یادداشت ۴

کورش عنبری
مدیرروابط عمومی تربیت مدرس

در موضوع حادثه تلخ قتل مظلومانه امیرمحمد خالقی، ارائه اطلاعات دقیق، به‌موقع و سریع این حادثه تلخ، به مدیریت امکانات و جلب توجه مسئولان قضایی و انتظامی برای پیگیری جدی عوامل و کشف حقیقت در این حادثه کمک کرد. همچنین سازمان‌هایی چون دانشگاه‌های تهران و دانشگاه تربیت مدرس با تکیه بر این واقعه، تلاش خود را برای افزایش امنیت و آرامش خاطر دانشجویانشان در قالب اطلاعیه و مصاحبه‌های رسانه‌ای به گوش مسئولان امر رساندند. از این منظر می‌توان گفت رسانه‌ها و مراکز اطلاع‌رسانی در آموزش مهارت‌های ایمنی و خودمراقبتی به شهروندان برای آمادگی در برابر چنین حوادثی ایفاگر نقش مهمی هستند و از آن سو نیز با تحلیل علل اجتماعی و اقتصادی وقوع چنین حوادثی می‌توانند به سیاست‌گذاران و جامعه کمک کنند تا به راه‌حل‌های بلندمدت برای کاهش جرم و ناامنی در جلوگیری از چنین فجایعی بیندیشند و در کوتاه‌مدت نیز با تمهیداتی سریع و ضروری، موجبات آسایش خاطر و رفع نگرانی جامعه را فراهم آورند.

گریزی از رخدادهای فاجعه‌آمیز در شکل‌های مختلف در جوامع شهری بزرگ نیست، اما رسانه‌ها در مواجهه با چنین فجایعی نه تنها مسئولیت اطلاع‌رسانی را بر عهده دارند، بلکه می‌توانند با ایجاد همدلی، حمایت از آسیب‌دیدگان و آموزش جامعه، به التیام زخم‌های عمومی کمک کنند.

اقدام به موقع هر سه قوه تلاشی درخور و بسزا در جهت آرامش روانی و اجتماع دانشجویان بود

یادداشت ۵

هاجر اصغری
فعال دانشجویی

حضور رئیس دانشگاه تهران در تجمع دانشجویان، پیگیری رئیس دانشگاه تربیت مدرس از مسئولان انتظامی و قضایی برای تأمین امنیت، ورود دادستان تهران به پرونده، عذرخواهی رسمی وزیر علوم از آحاد جامعه و اعلام دانشگاه تهران مبنی بر تجهیز مسیر مذکور، اقداماتی بود که همگی در کمتر از دو روز در صدر رسانه‌ها دیده شد و در کاهش آلام عمومی ناشی از مرگ دانشجوی بی‌گناه نوزده ساله نقش قابل ملاحظه‌ای داشت. وقوع چنین حادثه‌ای بار دیگر این پرسش را تداعی می‌کند که مسئولیت اجتماعی دانشگاه در پیشگیری از وقوع جرم چیست؟ آنچه در روند واکنش‌های مسئولان بویژه در حوزه وزارت علوم و دانشگاه‌های شهر تهران برجسته بود، توجه به مسئولیت اجتماعی دانشگاه در تأمین امنیت روانی جامعه و دانشجویان بود که در کنار آسیب رخ‌داده بتواند آرامش دوباره‌ای را به فضای عمومی دانشگاه‌ها تزریق کند. نمی‌توان از نظر دور داشت که دانشگاه‌های شهر تهران، ویترین نظام دانشگاهی است که دانشجویان پرتلاش و نخبه به آن دست می‌یابند و هرگونه اخلال در امنیت روانی این دانشجویان، ناامیدی وسیعی را به بدنه دانشگاهی کشور وارد می‌کند. از این روست که اقدام بموقع مدیران در هر سه قوه که از استعفا تا عذرخواهی وزیر علوم را شامل می‌شد، تلاشی درخور و بسزا برای آرامش روانی و اجتماعی دانشجویان بود، اما مسأله امروز، جلوگیری از تکرار چنین اتفاقاتی است. دانشگاه‌ها می‌توانند با پژوهش علمی، آموزش مهارت‌های زندگی، ارائه مشاوره، فرهنگ‌سازی، همکاری با نهادهای اجرایی و حمایت از اشتغال جوانان، نقش مؤثری در پیشگیری از زورگیری و سرقت داشته باشند. این اقدامات نه‌تنها به کاهش نرخ جرم، بلکه به افزایش امنیت اجتماعی و بهبود کیفیت زندگی در جامعه کمک می‌کند.

آگهی تجدید فراخوان عمومی شناسایی متقاضی
جهت واگذاری کافی شاپ و بوفه‌ها
در فرودگاه شهدای ساری

شرکت فرودگاه‌ها و ناوبری هوایی ایران
اداره کل فرودگاه‌های استان مازندران

اداره کل فرودگاههای استان مازندران در نظر دارد در راستای ارتقای سطح تأمین خدمات مورد نیاز مسافرین و مشایعین فرودگاهی، نسبت به واگذاری استفاده از اماکن تجاری، خدماتی فرودگاه بین‌المللی شهدای ساری به مدت حداکثر ۳ سال در قالب انعقاد قرارداد واگذاری محل با رعایت لایحه قانونی واگذاری و تخلیه اماکن و محل‌ها در فرودگاههای کشور مصوب (۱۳۵۸) و آئین‌نامه اجرایی آن، از طریق فراخوان عمومی به اشخاص حقوقی واجد شرایط بخش خصوصی اقدام نماید.

بدین‌وسیله از کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط که دارای **توان مالی، اجرایی و مدیریتی** لازم می‌باشند، دعوت به‌عمل می‌آید حداکثر تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۰۵ ضمن واریز مبلغ ۷/۰۰۰/۰۰۰ ریال به‌حساب IR۱۸۰۱۰۰۰۰۴۰۱۰۶۸۴۰۴۰۰۶۳۳۸ شناسه پرداخت ۳۰۳۰۶۸۴۸۲۲۸۰۵۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۶۱۹۹۸۱۹ در وجه اداره کل فرودگاههای استان مازندران، با مراجعه به اداره بازرگانی فرودگاه، به آدرس: مازندران ساری فرودگاه شهدای ساری نسبت به ارائه فیش واریزی مزبور و دریافت اسناد فراخوان اقدام نمایند.

ضمانت‌نامه: شرکت در فراخوان معادل ۸۴۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال، در قالب ضمانت‌نامه معتبر بانکی (با اعتبار حداقل سه ماه و قابل تمدید برای سه ماه دیگر) یا سپرده نقدی می‌باشد.

مشخصات فضاها ومحل‌های مورد واگذاری موضوع فراخوان:

ردیف	اماکن تجاری و خدماتی مورد واگذاری	موقعیت محل	متراژ (مترمربع)
۱	بوفه ترمینال عمومی	سالن عمومی ترمینال داخلی	حدود ۸۵
۲	بوفه ترانزیت داخلی	ضلع جنوب غربی سالن ترانزیت داخلی	حدود ۳۶
۳	بوفه ترانزیت خارجی	سالن ترانزیت ترمینال خارجی	حدود ۳۶
۴	جمع کل		حدود۱۵۷

مهلت تکمیل و تسلیم اسناد (حداکثر) تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۰ به واحد دبیرخانه فرودگاه شهدای ساری می‌باشد که کلیه پاکات فراخوان (شامل پاکت ضمانت‌نامه، پاکت رزومه و پاکت فرم تکمیل شده قیمت پیشنهادی و آنالیز درآمد – هزینه)، می‌بایست به‌طور جداگانه مهر و موم و در یک پاکت اصلی دیگر مهر و موم شده به فرودگاه ارائه گردد.

لازم به ذکر است ارزیابی و شناسائی متقاضی واجد شرایط با توجه به معیارهای مندرج در اسناد فراخوان انجام خواهد گردید و شرکت در فراخوان هیچ گونه حق و حقوقی برای متقاضی ایجاد نخواهد نمود.

مشخصات محل‌های قابل واگذاری، از طریق فرودگاه و سایت مربوطه، به آدرس ذیل، قابل دسترسی خواهد بود.

آدرس سایت فرودگاه: http://www.airport.ir و http://www.sari.airport.ir

اداره کل فرودگاه‌های استان مازندران
۱۸۸۴۰۸۴